

HET HUWELIJK – een bijzondere verbintenis (1)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de apostel Paulus wijst in zijn brief aan de gemeente van Efeze op een geweldige verborgenheid (mysterie, geheimnis). Deze verborgenheid is de relatie tussen man en vrouw in hun aardse huwelijk in vergelijking met het goddelijke huwelijk tussen Christus en Zijn Gemeente. Efez. 5:31-32 – *“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.”*

In Gen. 2:21-24 lezen we dat het aardse huwelijk door God werd ingesteld. God bracht Zelf de vrouw Eva naar de man Adam. En Paulus vertelt ons door de openbaring die hij van de Heilige Geest ontving, dat het aardse huwelijk naar het beeld van het toekomstige huwelijk tussen Christus en de Gemeente werd ingesteld. Uit 2 Cor. 11:2 mogen we afleiden, dat de relatie tussen de Gemeente en Christus te vergelijken is met een vrouw, die met haar toekomstige man in het huwelijk zal treden: *“Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb ulieden toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus.”* De apostel Johannes mocht in een visioen het glorieuze moment aanschouwen, als het zover zal zijn. Openb. 19:7-9 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

Broeders en zusters, als God in Zijn Woord heeft bepaald dat het aardse huwelijk vergelijkbaar is (althans zo zou het moeten zijn!) met het huwelijk tussen Christus en Zijn Gemeente, dan ligt het voor de hand om eens op zoek te gaan naar parallellen. Zonder volledigheid na te streven, wil ik er enige behandelen in een tweetal predikingen, namelijk:

- Deel 1: 1. Een bijzondere verbintenis
 2. Verlaten van het ouderlijk huis
 3. Samen één
- Deel 2: 4. Een door God ingestelde band
 5. Harmonie
 6. Bereidheid om een hoge prijs te betalen
 7. Één bruid, één man

1. Een bijzondere verbintenis

Het menselijk verstand schiet tekort om de volle omvang en waarheid met betrekking tot het hemelse huwelijk tussen Christus en Zijn Gemeente te verstaan. Het is een zéér bijzonder huwelijk. Al was het alleen maar, omdat de uiterst heilige God het wijs en nodig heeft geacht om voor Zijn Zoon Jezus een Bruid te zoeken uit mensen, die diep verloren waren in hun zonden, misdaden en ongerechtigheden, en Jezus willen aannemen.

Maar ik wil uw aandacht vestigen op het feit, dat God op een heel speciale wijze **in** dat huwelijk aanwezig zal zijn. Openb. 21:2-3,22-23 – *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en **Hij zal bij hen wonen**, en zij zullen Zijn volk zijn, en **God Zelf zal bij hen en hun God zijn**. En ik zag geen tempel in dezelve; want **de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam**. En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want **de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars**.”*

Er zal in dat huwelijk een harmonieuze, volkomen eenheid met God zijn.

Het aardse huwelijk is eveneens géén gewone verbintenis tussen twee mensen. Het is geen gewone overeenkomst. Daar zijn wel een paar redenen voor aan te voeren:

- a. Allereerst natuurlijk omdat het aardse huwelijk vergeleken kan worden met het huwelijk tussen Christus en de Gemeente (Efez. 5:31-32). Ik noemde het reeds.
- b. De tweede reden is, dat God niet alleen de bijzondere Getuige in en van het toekomstige hemelse huwelijk tussen Christus en de Gemeente is, maar óók van het aardse huwelijk. Mal. 2:14 – *“Gij nu zegt: Waarom? Daarom dat de HEERE een Getuige geweest is, tussen u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin, en de huisvrouw uws verbonds is.”*
God is aanwezig en niet enkel bij de huwelijksluiting, maar óók in het huwelijksleven. De reden voor Gods aanwezigheid ligt voor de hand. Hij is immers de Maker van het huwelijk, zoals we niet alleen uit Gen. 2:21-24, maar ook kunnen afleiden uit de woorden van de Here Jezus Christus Zélf (Matt. 19:4-6). God is vanzelfsprekend uiterst geïnteresseerd in het wel en wee van ons huwelijk. Zelfs bij ongelovigen is God Getuige in hun huwelijk.
- c. Het blijft echter niet enkel bij Gods aanwezigheid. In het christelijk huwelijksverbond is God naast de man en de vrouw ook één van de verbondsluitende partners.
Het huwelijk is in Gods ogen duidelijk een verbond, een verbintenis. We lazén dit zojuist in Mal. 2:14. Leest u bijvoorbeeld ook 1 Cor. 7:27,39. Maar het is belangrijk dat we verstaan, dat het huwelijk een verbond is met niet twee, maar met drie partners. God neemt aan het verbond deel. God besliste Zélf dat Adam een vrouw moest krijgen. God Zélf vormde Eva uit Adam. God Zélf gaf Eva aan Adam. En God stelde ook Zélf de voorwaarden vast voor het huwelijksverbond, waarin Hij hen samenvoegde.
Op grond van deze feiten heeft het aardse huwelijk twee dimensies die met elkaar verband houden. Één dimensie betreft de relatie tussen de huwelijkspartners en God. De tweede dimensie is de relatie tussen man en vrouw. Zodra de relatie met God uit het oog wordt verloren, verliest het huwelijk zijn heiligheid en komt de relatie tussen man en vrouw onder druk te staan.

In het Hebreeuws, de taal van het Oude Testament, is de term *“het sluiten (maken) van een verbond”* een bijzondere uitdrukking (Ps. 50:5). Deze term is in het Hebreeuws *“kaarat beriet”* (*tyrb trk*) en betekent letterlijk *“het snijden van een verbond”*. Waar komt die uitdrukking vandaan? Omdat een verbond in oud-testamentische tijden gesloten werd (meestal door koningen) onder het brengen van geslachte offerdieren. Er moesten offerdieren worden geslacht en in stukken worden gesneden. Er moest bloed vloeien.

Het geslachte offerdier stond symbool voor de dood van de verbondsluitende partijen ingeval zij het verbond zouden verbreken. Om aan te geven, dat zij in dat geval zelfs mochten worden gedood. Één om aan te geven, dat de partijen dit verbond zelfs door de dood heen zouden proberen na te komen. De bekende bijbelleraar Derek Prince legt het zelfs zó uit, dat het op deze manier sluiten van een verbond betekent, dat partijen in feite zeggen, dat het offerdier als hun vertegenwoordiger in hun plaats stierf, zodat zij eigenlijk geen recht meer hebben om voor zichzelf te leven nu zij in dit verbond staan. Zij verklaren bereid te zijn om ten behoeve van het verbond aan zichzelf af te sterven.

De man en de vrouw die samen een huwelijk sluiten, doen dat derhalve dóór de dood heen. Zij zien af van eigen rechten om voor zichzelf te leven ten behoeve van de belangen van de andere partij en zullen indien nodig daarvoor zelfs het leven geven. Deze nederige houding van het hart is absoluut noodzakelijk om het huwelijk te doen slagen. Het sluiten van een huwelijk is in Gods ogen daarom een plechtige, heilige toewijding aan elkander.

In Gen. 15:7-18 staat een voorbeeld van het sluiten van het verbond tussen God en Abraham. Abraham moest offerdieren slachten, in stukken delen en tegenover elkaar

leggen, waarna God tussen die stukken doorging en ze met het vuur van Zijn goddelijke aanwezigheid verteerde. God wees hier op het Kruisoffer dat Jezus eens voor Zijn Gemeente, Zijn Bruid, zou brengen. Jezus droeg de straf voor onze zonden. Óók van de zonden en fouten (zelfs van overspel en hoererij), die wij in ons huwelijk begaan. Jezus stierf voor élke zonde en Hij werd door het vuur van Gods grote boosheid verteerd. God, de Bedenker en Maker van het huwelijk, heeft het sluiten van een aards huwelijksverbond nauw met het Kruisoffer van Jezus Christus verbonden. En daarom ligt de oplossing van elk huwelijksprobleem óók bij God. Hij als Bedenker en Maker kan elk gebroken huwelijk herstellen middels het Offer van Zijn Zoon. Want Jezus stierf, maar Hij stond ook op uit het graf en nu leeft Hij voor eeuwig in de hemel om ons te helpen en voor ons te bidden. Als we Gen. 15 goed begrijpen, dan begrijpen we ook waarom God niet wenst, dat een huwelijk zo maar wordt verbroken, want Zijn eigen Zoon betaalde immers de prijs voor dat huwelijk met Zijn eigen Bloed! Gods uitdrukkelijk bedoelde onverbreekelijkheid van het aardse huwelijk blijkt ook eens te meer uit de derde paragraaf.

2. Verlaten van het ouderlijk huis

Het aardse huwelijk tussen een man en zijn vrouw en het hemelse huwelijk tussen Jezus Christus en de Gemeente, Zijn Bruid, zijn dus heel bijzondere verbintenissen. Het speciale blijkt nog op een andere wijze, namelijk uit hetgeen er plaatsvindt op een tijdstip, dat het huwelijk nog niet eens gesloten is.

Want de man neemt op zekere dag het besluit om zijn ouderlijke huis, waar hij zijn gehele jeugd heeft doorgebracht, te verlaten. Hij heeft de volwassenheid bereikt en besluit om zijn vader en moeder te verlaten teneinde voortaan zijn toekomstige vrouw aan te hangen en met haar één te worden. Dit betekent ook dat hij (en zij.....!) in goed overleg het ouderlijk huis verlaat en dat de ouders instemmen. Met als gevolg het beëindigen van de vanzelfsprekende onderdanigheid aan de ouders, en voortaan eigen zelfstandigheid en verantwoordelijkheid. Moesten de huwelijkspartners eerst hun ouders gehoorzamen, na hun huwelijk zijn zij gehoorzaamheid aan elkander en aan God verschuldigd. Gen. 2:24a – *“Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven;*”

De huwelijksgemeenschap komt tot stand, nadat een man heeft besloten om het ouderlijke huis te verlaten en voortaan zijn vrouw aan te hangen. Dit is een geweldig wonder, dat voortkomt uit de geweldige Wijsheid van God. Hij legt dit verlangen in man en vrouw en Hij maakt hen één. Wat is het daarom treurig, dat de mens de door God bedoelde hoge standaard van het huwelijk zo naar beneden haalt. De standaard van het huwelijk is hoog, omdat het is ingesteld naar het beeld van het huwelijk tussen Christus en de Gemeente.

Zo verliet ook Jezus Christus Zijn Vader in de hemel en daalde af naar de aarde om voor Zijn toekomstige Vrouw, de Gemeente, de prijs voor haar verlossing te betalen. Hij wilde voor Zichzelf een eigen volk zoeken en reinigen. Titus 2:14 – *“Die Zichzelfen voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelfen een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.”* Leest u ook Fil. 2:6-8.

Jezus ondertrouwde Zijn Gemeente door uit liefde voor haar Zijn leven te geven (Efez. 5:25). En Hij wil haar tijdens Zijn afwezigheid – Jezus voer ten hemel ten einde daar een woning voor haar te bereiden (Joh. 14:2-3) – reinigen met het badwater van het Woord.

Jezus is nu in de hemel, maar het zoeken naar zielen, die Jezus willen aannemen en die verlangen om tot Zijn Bruid te behoren, gaat door. Want Hij wil niet, dat er ook maar één ziel verloren zal gaan. Dat zoeken naar zielen gebeurt nu door de Heilige Geest. Zijn ogen gaan over de ganse aarde op zoek naar verlangende harten.

Openb. 5:6 – *“En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen.”*

2 Kron. 16:9a – *“Want den HEERE aangaande, Zijn ogen doorlopen de ganse aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen, welker hart volkomen is tot Hem;*”

Een geweldig schaduwbeeld van dit werk van de Heilige Geest, op zoek naar een Bruid voor Jezus, mogen we ontdekken in het verhaal van de knecht Eliëzer (beeld van de Heilige Geest) die in opdracht van Abraham (beeld van God de Vader) een bruid ging zoeken voor Abraham's zoon Izaäk (beeld van Jezus). Leest u biddend dit verhaal eens in Gen. 24. U zult onder andere ontdekken, welke Vrouw Jezus zoekt.

3. Samen één

De derde parallel tussen het aardse huwelijk en het goddelijke, hemelse huwelijk van Christus en de Gemeente betreft Paulus' uitspraak in Efez. 5:29-30, dat Gods kinderen (de Gemeente als gemeenschap van heiligen) leden van het Lichaam van Christus zijn, van Zijn vlees en benen: *".....Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen."* In Rom. 12:5a staat geschreven: *"Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus....."* Maar in Efez. 1:22-23 staat het bijzonder kernachtig beschreven: *"En heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen, en heeft Hem der Gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen; Welke Zijn lichaam is, en de vervulling Desgenen, Die alles in allen vervult."* De Gemeente is het Lichaam van Christus en Hij is het Hoofd. Col. 1:18 – *"En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn."* De Gemeente en Christus als het Hoofd zijn dus samen één Lichaam. En dit Lichaam werd geboren en tot leven gewekt bij de kruisiging en aansluitend de uitstorting van de Heilige Geest (Joh. 19:34 en 20:22; Hand. 2:1-4).

Maar man en vrouw zijn in hun huwelijk samen óók één. De bijbel verklaart dit op niet mis te verstane wijze.

Efez. 5:31-32 – *"Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente."*

Paulus verwees met deze woorden rechtstreeks naar Adam's uitspraak in Gen. 2:23-24 – *"Toen zeide Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne heten, omdat zij uit den man genomen is. Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn."*

Broeders en zusters, dit waren geen woorden die Adam zo maar had verzonnen. Het waren woorden die van God af kwamen en waren geïnspireerd door de Heilige Geest. Hoe duidelijk blijkt dit toch uit Matt. 19:4-6 waar Jezus zei, dat God dit Zelf had bepaald: *"Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van den beginne den mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn; Alzo dat zij niet meer twee zijn, maar een vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet."*

Het doel van de band tussen Jezus Christus en de Gemeente is om samen één schitterend Lichaam te vormen. En het niet Gods bedoeling dat deze band wordt verbroken. Integendeel zelfs! Maar als de mens besluit om uit dit verbond te stappen en Jezus te verlaten, heeft het grote schade tot gevolg. Want zijn ziel zal uiteindelijk in het eeuwige verderf terecht komen. Het doel van het aardse huwelijk is eveneens het vormen van één lichaam. Om samen gevormd te worden naar het beeld en de gelijkenis van God, de Schepper (Gen. 1:26-27).

Man en vrouw zijn in hun huwelijk niet langer twee, maar één vlees. Het Woord van God gebruikt heel duidelijke bewoordingen. Man en vrouw zijn volgens God aan elkander *"vastgelijmd"* (uiteraard in overdrachtelijke zin). De man zal zijn vrouw *"aankleven"*, cq. *"aanhangen"* (St.Vert. Gen. 2:24; Efez. 5:31 en Matt. 19:5). In het Hebreeuws is dat *"daavak"*, dat wil zeggen *"aanhangen, kleven, dicht blijven bij, zich houden aan, zich aansluiten bij, op de hielen zitten, achtervolgen"*. In het Grieks is het *"proskol'lao"*, dat wil zeggen *"vastlijmen, stevig verbinden, verkleefd zijn aan, gehecht aan"*.

Man en vrouw zijn in hun huwelijk onlosmakelijk aan elkaar verkleefd. Zó vast aan elkaar gelijmd, dat een echtscheiding grote schade aan hun zielen toebrengt. Maakt u maar eens twee vastgelijmde voorwerpen los. Het brengt schade toe aan beide voorwerpen. Dezelfde onlosmakelijke verkleving verlangt Jezus van Zijn Gemeente in de relatie met Hem.

Geliefde broeders en zusters, volgende week zullen we deze studie vervolgen. Moge onze geliefde Heiland en Hemelbruidegom u en mij deze week zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)